

Super! Dnes sú prázdniny, je krásne počasie a Barborka, mama, ocko a Martin idú do zoolologickej záhrady.

„Juj! Zabudli sme vziať chlieb, aby sme mohli nakrmiť zvieratká,“ povedala nešťastne Barborka.

„Kŕmiť zvieratá je aj tak zakázané,“ vysvetlil ocko a ukázal na tabuľku, kde to bolo napísané. „Keby ich ľudia kŕmili, boleli by ich brušká.“

„Pozrite, klokany!“ zvolala Barborka.
Klokany boli blízko za ohradou, takmer sa ich mohli dotknúť.
Deti podišli bližšie, ale klokany urobili hop a skok! A už boli
preč. Nie je ľahké priblížiť sa k nim.
„Pozri, jeden má vo vaku bábätko!“ zvolal Martin.

„Ako ja Macíka!“
„Barborka, vravela som ti, aby si ho nebrala so sebou, môžeš ho
stratiť!“ pokrútila nespokojne hlavou mamička.
„Dám naňho pozor, sľubujem.“

Naraz začuli výkriky, ktoré sa ozývali z parku.
„To sú opice! Som si istý!“ zvolal Martin a rozbehol sa tým
smerom. „Pozrite, tam sú!“

Na malom ostrovčeku opičky gibony skákali zo stromu na strom a hojdali sa na povrazoch.

„Pozrite, opičie bábätko!“ ukázala Barborka.

„Áno, aj so svojou mamičkou.“

„Chodia po dvoch! Ako my!“ povedal Martin prekvapene.

Opica zastala a pozrela sa na Martina.

„Myslíte, že ma počula?“ opýtal sa prekvapene chlapec.

Opica pokrčila plecami a pobrala sa k stromu.

Po gibonoch uvideli malpy kapucínske, ryšavé alebo čiernobiele lemury.

„Prečo sú na ostrovčeku?“ opýtala sa Barborka.

„Aby neutiekli. Je to lepšie ako v kletke, čo povieš?“

„Áno, určite.“

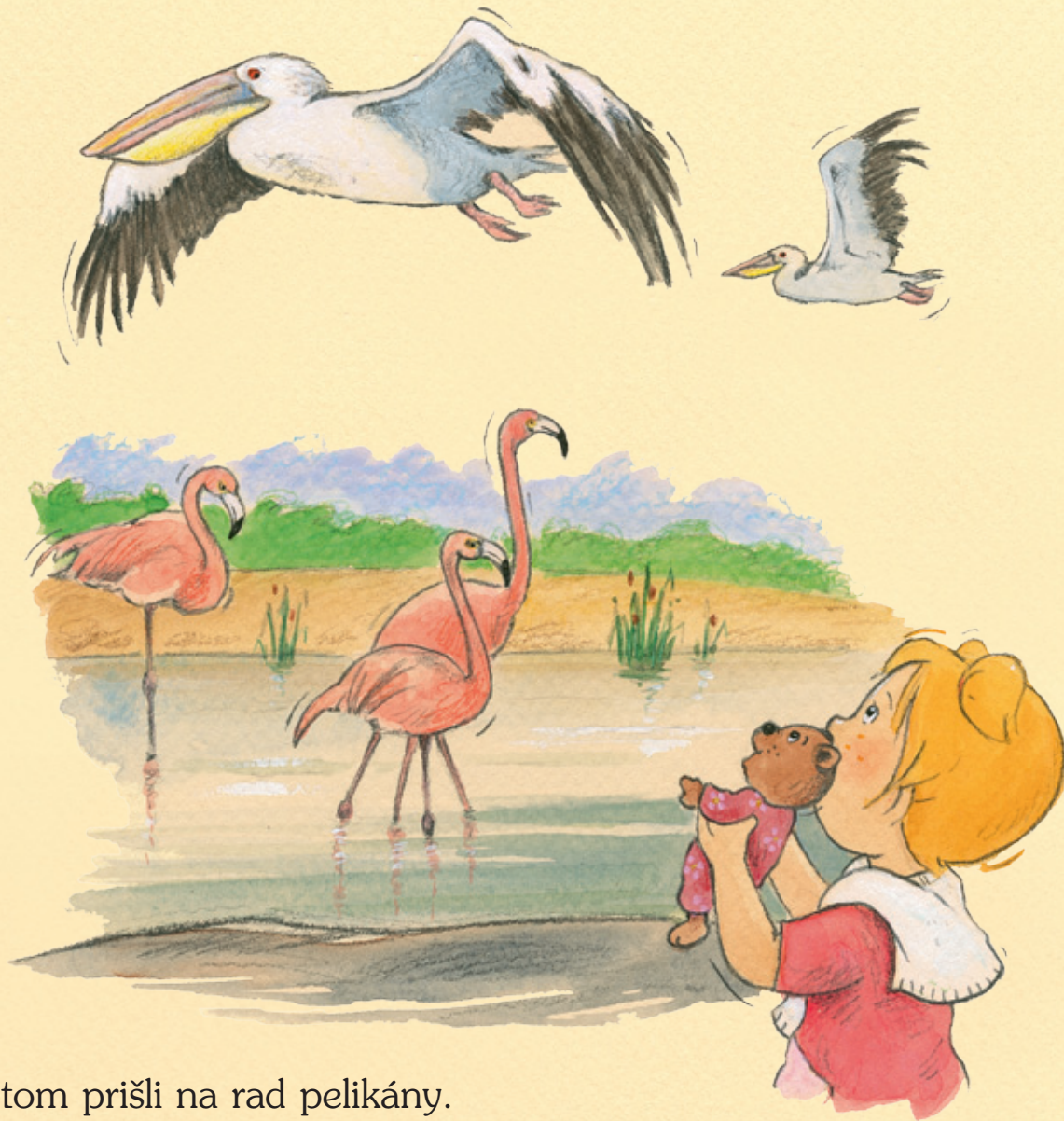
Pokračovali v pochôdzke. Chceli ešte vidieť veľa zvierat a najmä predstavenie s vtákmi.

„Ponáhľajme sa, zanedlho sa začne,“ povedala mama.

Na veľkej lúke čakalo na predstavenie s vtákmi veľa ľudí. Prišla dievčina a na ruke s rukavičkou jej sedel papagáj, ktorý vzápätí vzlietol.
„Och, to je krásne!“ zvolala nadšene Barborka.

Potom prišli na rad pelikány.
Vzlietali síce ťažko, ale keď
už boli vo vzduchu, leteli nádherne!
Ďalšími účinkujúcimi boli bociany a plameniaky.